

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VII. S. Cajetanus. Humiliamini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis, omnem solitudinem vestram proijcientes in eum, quoniam ipsi est cura de vobis. 1. Pet. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

S. Cajetanus.

Humiliamini sub potenti manu DEI, ut vos exaltet in temptatione, omnem sollicitudinem vestram projicientes quoniam ipsi est cura de vobis. 1. Pet. 5.

1. **C**onsidera, maximum malorum, quod forte in te reperiri possit, hoc esse, quod nolis plenè te permittere gubernationi Divinae. Non credam te illorum esse de numero, qui vel invito DEO velint eminere, quam autem facile contingit te ex ijs esse, qui superbè sensum suum produunt, cum adversi quidpiam illis accidit, nec eò se demittunt, ut dicant: *Dominus est, quod bonum est in oculis suis, faciat.* 1. Reg. 3. v. 18. Ideo clarè insinuat hoc loco Apostolus, ut te humilies sub potentissimâ DEI manu: *Humiliamini sub potenti manu DEI.* quia si nolis te ipsum humiliare cum tuo merito, ipse te noverit humiliare ad probrium tuum: *Humiliabit illos, qui est ante secula.* Pl. 54. v. 20. An putas id illi difficile futurum? imò idecirco hîc dici audis habere illum valde potentem manum, quia facili negotio efficere hoc potest. Manus illa, quæ ad prosternendum Gigantem lanceis, gladijs, securibus indiget, non est potens. Illa est potens, quæ vel fundâ dejicere ipsum potest, uti David fecit pastortius puer. Et talis est manus DEI, nullo impendio humiliare te potest.

Sicut lignum in manu figuli, sic vasa numera domus Israel. Jer. 18. v. 6. vides, quàm facili operâ ille figulus quàm maxime nocere possit, ut non est illi opus malleo ponderato alijs circa vasa sua, non metallo, uno ictu baculi comminuit in mille frusta. & sic recurre ad DEUM potest. *Comminuetur lignum validum, & non invenietur de fructibus ejus testa.* Il. 35. v. 14. Quod est, cur non te submittis precum, cum reverentiâ disponere, qui summâ facilitate decernit, quod facere tibi potest, quàm quod accidit? *Humiliamini sub potenti manu DEI.* Hoc vult, hoc precatur, ut te humilies, ut capite demittaris in omnibus, quæ patris, rectè cum agi. *Omnia, quæ fecisti Domine, in vero judicio fecisti.*

2. Considera, sicut potens est Dominus ad te humiliandum, exaltes, ita potentem esse ad exalandum, si te humilies. Exaltare te in hoc mundo faciendo, ut illud fortunium, quod patienter toleras, bi denique cedat ad majorem gratiam.

sicut Josepho cessit sua servitus in A-
 gyptum. *Vos cogitatis de me malum,*
sed DEUS vertit illud in bonum, ut ex-
altaret me. Gen. 50. v. 20. & cum in
 hoc mundo te non exaltaverit, exal-
 tabit, quod longè melius est, in alte-
 ri, tunc scilicet, cum fideliter cuius
 reddet premium subjectionis, quæ ejus
 esse voluntati submisit. *Exaltabit*
manifactor in salutem. Pl. 149. v. 4.
 Quod solum tibi exoptandum. *Hu-*
milianini sub potenti manu DEI, ut
exaltet in tempore visitationis, non
 in tempore hoc, sed in tempore *Visita-*
tionis. hoc est, in die solennissimo Ju-
 dæi. Ille erit dies Visitationis Uni-
 versalis, in hunc omnino finem ordi-
 nare à DEO, ut rationes omnes gene-
 rales humani ad calculum reducat, cor-
 rigatque, ne quis de onere queri pos-
 sit. *Ecce, dies Domini venit &c. &*
visitabo super orbis mala. Il. 13. v. 9.
 In die Visitationis quantus erit honor in
 conspectu omnium agnosci fidelem
 DEI servum, hoc est servum, qui no-
 nit illi vel minimum suæ gloriæ suffu-
 ran, sed contemni & conculcari se pas-
 surus est, dummodo id cederet ad DEI
 gloriam. ò quæ tunc erit obligatio
 Domini exaltandi hunc servum tuum
 adeo præclarum! quid minus poterit
 quam tenerrimo amoris affectu com-
 plecti, blandiri, plausum dare, & im-
 ponere coronam gloriæ haud paulò
 pulchriorem, quam Assuerus imposuit
 capiti contempti Mardochei? *Evexit*
nam ab humilitate ipseus, & exaltavit
caput ejus. Eccl. 11. v. 13. Itaque ne
 generis nunc tantisper inclinare ca-

put in casibus contrarijs, qui facile
 accidere tibi possunt, quia veniet deni-
 que, veniet dies illa, in qua rursus ex-
 rigas. *Humilianini sub potenti manu*
DEI, ut vos exaltet in tempore Visita-
tionis.

3. Considera, id quod maximè te
 impedit, ne te duci sinas à DEO, ut il-
 li magis placeat, esse, quòd ipsi non con-
 fidas. Credis quodammodo, illum
 tot aliorum intentum commodis non
 cogitare de tuis, parum abest, ut pures
 res casu accidere: & dicis: *quasi per*
caliginem judicat. Job 22. v. 13. O
 quantum falleris! ne dubita illum ha-
 bere curam de te specialissimam, pro-
 ut habet de omnibus. *Quoniam illi*
est cura de vobis. quo posito, macte
 animo. nòstine quid sit: *Est illi cura*
de vobis? non solum est cogitare de
 aliquo, sed ita cogitare, ut, quò plus
 accidit adversi vel acerbi, id majore
 tuo emolumento accidat. Quid est
 habere curam alicujus ægri? *Curam*
illius habe. Luc. 10. v. 35. an forsitan
 assistere ad lectum, ut promptè semper
 offerat petenti, quod illi maximè est
 nocivum? haud sanè. Est potiùs illi
 assistere, ut, si ita ejus utilitas exigat,
 etiam bolos offerat amarus. Ita pari-
 ter tecum DEUS agit. *Ager es; homo*
marcidus, egens recuperatione. Eccl. 11.
 v. 12. Scit ille necessitatem tuam. unde
 dicitur habere curam tui: *Est illi*
cura de vobis: quia dat tibi, quod
 prodest, non quod liber. si secus face-
 ret; dici non posset habere curam.
 finge igitur illum tibi coràm assistere
 affectu planè Paterno, ipsum esse, qui

abruptat stamen tela, quam in mente orditus es, quod perniciosam fore cognoscat, ipsum esse, qui hanc confusionem disponat, aduersitatem determinet, & accuratè definiat, quod in dies accidit. Non poteris cogitatione satis fingere in hac materiâ, quod DEUS reuera tecum agit. *Illi est cura de vobis, illi in personâ, & non Ministris illius.*

4. Considera maximum fructum, quem ex hac persuasione colliges menti semper impressâ. fructus erit, quod omnem sollicitudinem de te ipso consicias in sinum DEI, adeo ut de te scire nolis quidquam, prout agit Sapiens ille Filius, qui de se non cogitat, quia scit se habere bonum Patrem. Et hoc illud est, quod te pertingere vult Apostolus, dum ait: *humiliamini sub potenti manu DEI &c. omnem sollicitudinem vestram projicientes in eum, quoniam illi est cura de vobis.* non dicit *deponentes*, sed *projicientes*, tantum ipsi nociva videntur. ô si intelligeres, quantum detrimenti affertur vitæ spiritali cura illi superflua, anxia, & calamitosa, quam de te geris, talis enim est sollicitudo tua, illa nimirum, quæ te impedit omnino, & moras injicit, ne cor tuum ex integro saltem DEO consecres. hanc non solum à te quamprimùm excutere debes, sed omnino projicere ad illius modum, qui serpentem in sinu se videt gerere. an non enim serpens est sollicitudo superflua? quia pejor omni serpente. hic enim anguis ille est, qui in terrestri Paradiso induxit protoplastos no-

stros geminos, ut DEO discerere
Projice igitur hunc serpentem, pro
de sinu tuo in sinum DEI: *pro
eum.* & hic ipse serpens longè
illi donum erit, quam olim
Columbæ, donum, inquam, pro
illum ad tantò majorem tui curam
mulabit quotidie, quanto magis
bi confidere videbit: *Patris
Dominum curam tuam, & ego
triet.* Pl. 54. v. 13. non solum
sed *enutriet*, quia id faciet afflic
am speciali. Hoc est lucrum pro
DEO fudit: parvo impendio
sibi summè obligat: *Erit cura
tua in salutem, quia in me habu
duciam.* Jer. 18. v. 19.

5. Considera, si ullus unquam
exiit, qui hanc veritatè probe
geret, hand dudè fuisse gloriosum
cujus hodie recolitur memoria. Co
nū, qui speciali modo suos obliuio
lios, ut toti penderet à Providen
na, non solum in rebus, quæ
accessoria videntur, sed in quæ
quarum maior est necessitas, ut
victus & vestitus. Hinc est, quod
nec eleemosynam eos petere
(quod alii sanctè faciunt) per DEO
sed expectare: tantum DEO
*In Domino confido, quomodo dicit
nima mea: transmigra in nesque
cut passer.* Pl. 10. v. 1. Passer
vallem deserit montem pertransi
citur solere spicam mordicus
ceu diffidat, in promptu suo
bum. non sic ego faciam, respon
bat David. si Saulo persequente
se fuerit fugere in Alpestrum

non ero ullo modo sollicitus, an etiā in
 futuris sit, qui mihi provideat. Deū
 quoque habeo; in ipso confido: non
 desine in rebus vitæ necessariis. Fieri
 quidem potest, ut Nabal aliquis stul-
 tus & inhumanus neget mihi crudis
 modis escam etiam tenuem; at ubi
 Nabal deficiet, pro Nabale Abigai-
 lon substituet. ita dicere visus est
 magnus hic sanctus, nisi quod David
 Nabale annonam postulavit, ille à
 nemine postulare, sed expectare tan-
 tam voluit. Tu si eò confidentiæ

pertingere non potes, saltem persua-
 sum habe DEUM non defuturum,
 quin pro statu tuo opportunè tibi de
 eo provideat, quod utile futurum sit,
 ut adeò necesse non sit illud tibi pro-
 curare modis si non iniquis, certè im-
 perfectis. *Numquid solitudo factus
 sum Israeli, aut terra serotina?* Jer. 2.
 v. 31. Non solum DEUS terra iteri-
 lis non est, quæ fractum dare omittat
 in se confidentibus, sed neque terra est
 serotina, quæ omittat dare in tem-
 pore.

VIII.

Qui spernit modica, paulatim decidet. Eccl. 19. v. 1.

1. Considera, quomodo hoc loco
 non dicat Dominus eum, qui
 committit veniales noxas, paulatim
 prolapsum in lethales, sed *qui sper-
 nit*; nam quis est, qui eas non quoti-
 die committat? sed aliud est committi-
 tere, & aliud spernere. Ille spernit,
 qui eius rei nullā admodum curā tan-
 gitur, quasi ab iis cavere necessarium
 non sit ad salutem, fortè tu quoq; unus
 ex his miseris? ò in quanto periculo
 versaris, si ita sit, æternum pereundi,
 quia hæc est irrefragabilis sententia
 Domini: *Qui spernit modica, paula-
 tim decidet, hoc est, decidet à perfectio-
 ne, decidet à pietate, decidet à probitate,*
verbo decidet à statu gratiæ in statum
peccati. Ita exponunt sacri Interpre-
 tes. Quid juvat ergo modicas esse
 rimas, quæ in alto navi accidunt, si
 contempnæ tantum illi mali afferant,

quantum magnæ? Illæ ipsæ, quam-
 cunque sint modicæ, constituunt na-
 vim in statu perditionis non equidem
 proximo, uti magnæ, sed remoto sal-
 tem, quia paulatim aditum aperiunt
 aquæ, quæ illam demergat. *In pi-
 gruitis humiliabitur contignatio.* Eccl.
 10. v. 18.

2. Considera, tres esse rationes,
 propter quas dicitur à Domino: *Qui
 spernit modica, paulatim decidet.* Una
 se tenet ex parte hominis, altera ex
 parte dæmonis, & tertia ex parte Dei,
 omnes cõsideranti æquè terribiles. Pri-
 ma se tenet ex parte hominis, quia qui
 spernit malum modicum, tria sibi da-
 mna accersit haud levia. primum est,
 quòd paulatim amittat timorem, qui
 eum retinet à gravi. & alterum quòd
 augeat propensionem, quæ ad id in-
 clinat. Amittit timorem, quia, cum